

[Főoldal](#) > ... > [Bírósági Eljárások](#) > [Polgári Ügyek](#) > [Bírósági Határozatok Elismerése És Végrehajtása](#) > [Bírósági Határozatok Végrehajtása](#) > [Spain](#)

Bírósági határozatok végrehajtása

 Spanyolország

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Mit jelent a végrehajtás a polgári és kereskedelmi ügyekben?

A polgári és kereskedelmi ügyekben a végrehajtás általánosságban azt jelenti, hogy amikor a jogsértő fél önként nem tesz eleget egy végrehajtható határozatnak (például egy jogerős ítéletnek), a felperesnek bírósági végrehajtást kell kérnie a határozat érvényesítése céljából. Például egy olyan tartozás behajtása érdekében, amelynek megfizetésére kötelezték az alperest, de annak nem tett eleget, a felperes (hitelező) kéri a bírósági végrehajtást, ami lehetővé teszi a tartozás behajtását az adós folyószámláinak zárolása útján vagy oly módon, hogy az adós lefoglalt ingatlanának árverésen történő értékesítését követően a befolyt vételárból megfizetésre kerül a hitelezőnek járó összeg.

A végrehajtás az 1978-as spanyol alkotmány által adott felhatalmazás része, amely a bírák és a bíróságok hatáskörébe utalja az ítélezést és az ítéletek végrehajtását (az Alkotmány 117. és 118. cikke). Az eljárásban részt vevő felek ezért kötelesek teljesíteni az ítéleteket és más bírósági határozatokat, valamint együtt kell működniük a meghozott határozat végrehajtása során. A bírónak kell biztosítania, hogy ezek a követelmények megfelelő módon teljesüljenek.

A bírósági határozat végrehajtása azt jelenti, hogy eleget tesznek annak, amit a bíróság elrendelt, vagyis érvényesítik a pernyertes fél által megszerzett valamennyi jogosultságot. Ez az adott határozat függvényében jelentheti a felperes (*ejecutante*, a továbbiakban: a végrehajtást kérő fél) részéről pénzüsszeg visszafizetésének kérelmezését, valamely cselekményhez (például építéshez) vagy az attól való tartózkodáshoz való jogot, vagy egy elismert jognak az adott állami nyilvántartásba való bejegyzéssel történő érvényesítését.

A végrehajtás lehet végleges vagy ideiglenes. Az utóbbi esetben és bizonyos feltételek teljesülése esetén egy még nem jogerős ítéletet hajtanak végre annak elkerülése érdekében, hogy a jogosult veszteségeket szenvedjen az átmeneti időszakban (azaz a határozattal szemben benyújtott jogorvoslati kérelem elbírálása iránti eljárás tartama alatt a jogerős ítélet meghozataláig) az eljárással járó késedelem miatt (a polgári perrendtartás [*Ley de Enjuiciamiento Civil*] 524-537. cikke).

2 Mely hatóság vagy hatóságok hatáskörébe tartozik a végrehajtás?

A spanyol jogi szabályozás a bírósági ítéletek végrehajtását - a hatáskörökre vonatkozó jogszabályokkal és rendelkezésekkel összhangban - a bírák és a bíróságok hatáskörébe utalja (a spanyol alkotmány 117. cikkének (3) bekezdése).

Az Alkotmánnyal összhangban és a polgári perrendtartással (a módosított 2000. január 7-i 1/2000. sz. törvény, BOE 7. szám, 2000. január 8.) összhangban, amely polgári ügyekben a végrehajtási eljárást szabályozza, a bíró feladata a végrehajtási eljárás szabályos lefolytatásának nyomon követése (az 545., 551., 552. cikk és az azokhoz kapcsolódó rendelkezések). A bíró az, aki a végrehajtást kérő fél kérelmére megindítja az eljárást a „végrehajtást elrendelő határozat” kibocsátásával, amelyet a végrehajtást lehetővé tévő jogcím vizsgálatát követően ad ki. A bíró akkor is határozatot bocsát ki, ha az alperes (*ejecutado*, a továbbiakban: határozati adós) végrehajtási kifogást emel, és az alábbiakban kifejtett különleges jogorvoslati eljárást kezdeményez a

végrehajtási eljárásban.

Az igazságügyi tisztviselők (*letrados de la administración de justicia*) felelősek a konkrét végrehajtási intézkedések megállapításáért és elfogadásáért (fizetési felszólítás, a határozati adós vagyonának lefoglalása, folyószámla megterhelése, munkabér letiltása stb.). Tehát miután a bíró kibocsátotta a „végrehajtást elrendelő határozatot”, az igazságügyi tisztviselő követi nyomon a végrehajtási eljárást, és hozza meg a megfelelő határozatokat, amelyekkel szemben ugyanakkor bizonyos esetekben a bíróhoz fellebbezést lehet előterjeszteni.

3 Milyen feltételekkel bocsátható ki a végrehajtható jogcím vagy határozat?

Általánosságban szükség van egy jogerős ítéletre vagy bírósági határozatra vagy bármely más, a végrehajtást lehetővé tévő jogcímre (kivételt képeznek azok az esetek, amikor a határozat még nem jogerős, de végrehajtható, például a megtámadott ítélet ideiglenes végrehajtása bizonyos körülmények között megengedett).

A polgári perrendtartásnak a végrehajtási eljárásra és a végrehajtási jogcímekre vonatkozó 517. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően a végrehajtás iránti kérelemnek végrehajtható okiraton kell alapulnia.

Végrehajtást kizárólag az alábbi jogcímek tesznek lehetővé:

1. *Jogerős ítélet.*
2. *Választottbírósági határozatok és közvetítés során létrejött megállapodások. A polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott közvetítői tevékenységről szóló törvény (Ley de Mediación en Asuntos Civiles y Mercantiles) értelmében a közvetítés során létrejött megállapodást be kell jegyeztetni a releváns nyilvántartásba.*
3. *A perbeli egyezségeket és az eljárás során megkötött megállapodásokat jóváhagyó vagy megerősítő bírósági határozatok, amelyekhez szükség esetén csatolni kell a vonatkozó nyilatkozatokat azok tényleges tartalmának rögzítése érdekében.*
4. *A közokirat, feltéve, hogy első példányról van szó. Másodpéldány esetén a közokiratokat olyan bírósági végzéssel kell kiadni, amely tartalmazza a kárt elszenvedő vagy a károkozó személy megjelölését, vagy azt valamennyi fél egyetértésével kell kiadni.*
5. *A felek által és egy olyan kereskedelmi bróker által aláírt kereskedelmi megállapodást tartalmazó okirat, aki szakmai szövetség tagja és a szerződést ellenőrizte, feltéve, hogy mellékelnek egy tanúsítványt, amelyben a közvetítő igazolja, hogy a megállapodás megfelel a nyilvántartásában szereplő bejegyzésnek, valamint a bejegyzés időpontját.*
6. *Esedékes kötelezettségeket tartalmazó, jogszerűen kiállított bemutatóra vagy névre szóló értékpapírok és az ezen értékpapírokra kibocsátott, kifizethető kamatszelvények, feltéve, hogy a kamatszelvények megfelelnek az értékpapíroknak, valamint hogy az értékpapírok adatai minden esetben megegyeznek a nyilvántartásban szereplő adatokkal. Az egyeztetési eljárás során a hamis értékpapírra történő hivatkozás nem akadályozza meg a végrehajtást elrendelő határozat kibocsátását, ha a tételek egyeznek, az adós azonban később végrehajtási kifogást terjeszthet elő arra hivatkozva, hogy az értékpapír hamis.*
7. *Az értéktőzsdéről szóló törvényben (Ley del Mercado de Valores) hivatkozott dematerializált értékpapírokra vonatkozó, az értékpapírok nyilvántartásáért felelős szervek által kibocsátott, le nem járt tanúsítványok, feltéve, hogy ahhoz mellékelik az értékpapírt megjelenítő közokirat másolatát vagy adott esetben annak példányát, amennyiben ezt az okiratot a hatályos jogszabályok megkövetelik. A végrehajtása iránti kérelem benyújtása és a végrehajtás elrendelése nem vonja maga után az előző bekezdésben említett tanúsítványok lejáratát.*
8. *A kártérítésként követelhető maximális összeget meghatározó bírósági végzés, amelyet a jogszabályban előírt feltételek mellett a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás körébe tartozó eseményekkel kapcsolatban indított büntetőeljárásban hoztak.*
9. *Egyéb eljárási határozatok és okiratok, amelyek e törvény vagy más törvény alapján végrehajthatók.*

3.1 Az eljárás

Egyéb tekintetben az eljárást a polgári perrendtartás 548. és azt követő cikkei szabályozzák. Megjegyzendő, hogy a végrehajtást elrendelő határozat csak valamely fél kérelmére kerül kibocsátásra, az alábbiak szerinti formában. Ha a végrehajtás iránti kérelmet benyújtották a bírósághoz, és betartották az eljárási szabályokat és előírásokat, a bíróság a végrehajtást elrendelő határozatot bocsát ki. Miután a bíró kibocsátotta a végrehajtást

elrendelő határozatot, az igazságügyi tisztviselő meghozza a konkrét végrehajtási intézkedéseket tartalmazó határozatot, valamint megteszi azokat az intézkedéseket, amelyek az adós végrehajtás alá vonható vagyontárgyainak felkutatása és számbavétele érdekében szükségesek.

A fent említett határozatok, valamint a végrehajtás iránti kérelem egy példányának megküldésével értesítik a határozati adóst, nem zárva ki azt, hogy bizonyos intézkedések meghozhatók annak érdekében, hogy megóvják a kérelmezőt az esetleges károktól.

Az adós anyagi jogi (például a tartozás megfizetése) vagy eljárásjogi okból (például a végrehajtási jogcím hibái miatt) a polgári perrendtartás 556. és azt követő cikkei alapján kifogást emelhet a végrehajtással szemben. Ebben az esetben a bizonyítékok vizsgálatát lehetővé tevő kontradiktórium eljárás indul, ami a végrehajtást elrendelő határozat hatályban tartásával vagy teljes vagy részleges hatályon kívül helyezésével zárul. E határozat ellen fellebbezés nyújtható be a megfelelő tartományi bírósághoz (*Audiencia Provincial*).

3.2 A főbb feltételek

Amint azt már korábban említettük, a végrehajtás iránti kérelmet az érintett félnek kell előterjesztenie a követelést tartalmazó végrehajtási kérelem benyújtásával. A végrehajtás iránti kérelemnek tartalmaznia kell a végrehajtás jogcímét, és meg kell jelölnie a bíróságtól elrendelni kért végrehajtási intézkedéseket, az adós lefoglalható vagyontárgyait, az adós vagyonának megállapítása céljából a vagyon számbavételére és felkutatására szolgáló intézkedéseket, valamint azon személyt vagy személyeket, akik ellen a végrehajtást le kell folytatni, megfelelő módon azonosítva őket. Ha a végrehajtást lehetővé tevő jogcím az igazságügyi tisztviselő határozata vagy a végrehajtásra hatáskörrel rendelkező bíróság ítélete vagy végzése, a végrehajtás iránti kérelem a végrehajtást elrendelő határozat kibocsátása iránti kérelmet tartalmazza, megjelölve a végrehajtandó ítéletet vagy határozatot (a polgári perrendtartás 549. cikke), míg egyéb esetekben a végrehajtás iránti kérelmet a végrehajtás alapjául szolgáló (a polgári perrendtartás 550. cikkében felsorolt) iratokkal együttesen kell benyújtani. Ha a végrehajtás iránti kérelem megfelel a fenti követelményeknek, és ha a benyújtott jogcím lehetővé teszi a végrehajtás elrendelését, akkor a végrehajtást a bíró vagy az igazságügyi tisztviselő határozattal elrendeli, és – pénzkövetelés végrehajtása esetén – meghatározza a főkövetelés összegét, valamint az ideiglenes hatállyal megállapított kamatokat és költségeket, nem zárva ki a későbbi elszámolásokat és kiigazításokat, és minden esetben meg kell határoznia az érintett személyeket és az elfogadandó végrehajtási intézkedéseket.

4 A végrehajtási intézkedések tárgya és jellege

4.1 Milyen típusú vagyontárgyakra vonatkozhat a végrehajtás?

Függetlenül attól, hogy egyes alább említett vagyontárgyak mentesek a lefoglalás alól, hangsúlyozni kell, hogy a végrehajtási intézkedésnek mindig arányban kell állnia azzal az összeggel, amelyre a végrehajtást elrendelték. Így, ha a bíróság túlzónak ítéli a kérelmezett intézkedést, annak mérséklését rendelheti el. Ha ellenben a végrehajtási intézkedés nem elégséges, a végrehajtást kérő fél kérelmezheti annak kiegészítését az elfogadott intézkedés bővítése vagy fokozása útján. Amennyiben a végrehajtást kérő fél nem tudja, hogy milyen vagyonnal rendelkezik az adós, a bíróságtól vizsgálat lefolytatására kérheti. Ezt a bíróság hivatalvezetője végzi közvetlenül a bíróság nevében, vagy az illetékes hatóságokhoz benyújtott megkeresés útján. A lefoglalásra vagy a munkabér és jövedelem letiltására azonban számos, az alábbiakban ismertetett korlátozás vonatkozik. Kivételt képez (a rokonok közötti tartásra irányuló eljárásban vagy a gyermektartásdíjjal kapcsolatos családjogi, azaz szülői felelősséget megállapító eljárásban hozott,) tartásdíjfizetésre kötelező határozat végrehajtása, mivel ezekben az esetekben a törvényben meghatározott differenciálás nem alkalmazható; ilyenkor a bíróság határozza meg a lefoglalható összeget (a polgári perrendtartás 608. cikke).

A le nem foglalható vagyontárgyak tekintetében a polgári perrendtartás 605. és azt követő cikkei a következőképpen rendelkeznek (a bírósági titkárra történő utalások az igazságügyi tisztviselőre való utalásként értendők):

605. cikk A lefoglalás alól mentes vagyontárgyak.

A következő vagyontárgyakat semmilyen körülmények között nem lehet lefoglalni:

1. az elidegeníthetetlennek minősített vagyontárgyak;

2. azok a járulékos jogok, amelyeket a főjogtól elkülönítve nem lehet elidegeníteni;

3. az önmagukban értékkel nem bíró vagyontárgyak;

4. azok a vagyontárgyak, amelyeket valamely jogszabályi rendelkezés kifejezetten lefoglalás alól mentesként határoz meg.

606. cikk Az adós végrehajtás alól mentes vagyontárgyai.

Az alábbi vagyontárgyakat sem lehet lefoglalni:

az adós, aki ellen a végrehajtást kérték, valamint családjának bútorai, háztartási eszközei és ruhaneműi, amelyek nem tekinthetők feleslegesnek. Általában az olyan tárgyak, mint például az élelmiszerek, az üzemanyagok és más hasonlóak, amelyek a bíróság álláspontja szerint elengedhetetlenek ahhoz, hogy az adós és eltartottjai élete méltósággal élhető legyen;

az adós foglalkozásának, művészeti vagy kereskedelmi tevékenységének gyakorlásához szükséges könyvek és eszközök, amennyiben értékük nem áll arányban a követelt tartozás összegével;

a kegytárgyak és a törvényesen bejegyzett vallás gyakorlásához használt tárgyak;

azok a pénzüsszegek, amelyeket jogszabály kifejezetten végrehajtás alól mentesként határoz meg;

azok a vagyontárgyak és pénzüsszegek, amelyeket Spanyolország által megerősített nemzetközi szerződés végrehajtás alól mentesként határoz meg.

607. cikk Munkabér és nyugdíj letiltása

1. Mentés a letiltás alól a minimálbér összegét meg nem haladó jövedelem, munkabér, nyugdíj, javadalmazás vagy azzal egyenértékű juttatás.

2. A minimálbér összegét meghaladó jövedelem, munkabér, javadalmazás vagy nyugdíj az alábbi mértékben tiltható le:

30%, legfeljebb a minimálbér kétszeresének megfelelő, elsőként fennmaradó összeg tekintetében;

50 %, legfeljebb a minimálbér háromszorosának megfelelő fennmaradó összeg tekintetében;

60 %, legfeljebb a minimálbér négyszeresének megfelelő fennmaradó összeg tekintetében;

75%, legfeljebb a minimálbér ötszörösének megfelelő fennmaradó összeg tekintetében;

90 %, a fenti összeget meghaladó összeg tekintetében.

3. Ha az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, több jövedelmet vagy munkabért kap, azokat össze kell számítani, és a le nem tiltható rész csak egyszer vonható le. A házastársak jövedelme, munkabére, nyugdíja, javadalmazása vagy azzal egyenértékű juttatás összege összeadandó, kivéve, ha a házastársak vagyona elkülönül, és ennek bizonyítékát az igazságügyi tisztviselőhöz benyújtják.

4. Ha annak a félnek, aki ellen a végrehajtást kérték, eltartottjai vannak, az igazságügyi tisztviselő 10-15%-kal csökkentheti a polgári perrendtartás e cikk 1, 2., 3. és 4. pontjában foglalt mértékeket.

5. Ha a jövedelmet, munkabért, nyugdíjat vagy javadalmazást az adó- vagy társadalombiztosítási jogszabályok alapján az államot illető állandó vagy ideiglenes levonás terheli, a lefoglalandó összeg meghatározásánál az e levonások után az adósnak juttatott nettó összeget kell alapul venni.

6. E cikk előző bekezdéseit kell alkalmazni az önfoglalkoztatóként valamely szakmai és kereskedelmi tevékenység gyakorlásából származó jövedelemre.

7. Az e rendelkezésnek megfelelően lefoglalt összegek közvetlenül átutalhatók a végrehajtást kérő félnek az általa korábban megjelölt számlára, ha ezt a lefoglalás végrehajtásáért felelős igazságügyi tisztviselő

jóváhagyta.

Ebben az esetben mind a letiltást és az azt követő átutalást végző személy vagy szerv, mind a végrehajtást kérő fél köteles háromhavonta tájékoztatni az igazságügyi tisztviselőt a küldött és kapott összegekről, kivéve azokat a követeléseket, amelyeket adott esetben az a fél érvényesít, aki ellen a végrehajtást kérték, vagy azért, mert úgy véli, hogy a tartozást teljes egészében megfizette, ami érvényteleníti a lefoglalást, vagy a letiltások és átutalások nem az igazságügyi tisztviselő által meghatározott módon kerültek végrehajtásra.

Az igazságügyi tisztviselő közvetlen átutalásról hozott határozata ellen közvetlen fellebbezést lehet benyújtani a bírósághoz.

A jelzáloghitel-adósok támogatása érdekében bevezetendő intézkedésekről szóló, 2011. július 1-jei 8/2011. sz. királyi törvényerejű rendelet, amely 2011. július 7-én lépett hatályba, pontosítja a polgári perrendtartás érintett rendelkezéseit. A 8/2011. sz. törvényerejű rendelet 1. cikke a következőket tartalmazza:

1. cikk Mentesség a családi minimumjövedelem lefoglalása alól

„Ha a jelzálogról szóló törvény (Ley Hipotecaria) 129. cikke rendelkezéseinek megfelelően a jelzáloggal terhelt szokásos lakásnak az e kintlévőségre vonatkozó végrehajtást követő eladásából származó bevétel nem elegendő a biztosított hitel fedezésére, a polgári perrendtartás 607. cikkének (1) bekezdése alapján a letiltás alól mentes összeg 50 %-kal, és minden olyan családtag után további 30 %-kal emelkedik, aki nem részesül a minimálbér összegét meghaladó rendszeres jövedelemben, munkabérben vagy nyugdíjban. E rendelkezés alkalmazásában a család a házastársat vagy élettársat, valamint az adóssal együtt élő első fokú felmenőket és leszármazottakat foglalja magában.

A minimálbért meghaladó fizetéseket, béreket, díjazásokat vagy nyugdíjakat, valamint adott esetben a fenti bekezdésben megállapított, a családot védő rendelkezés alkalmazásából eredő összegeket a fent említett törvény 607. cikkének (2) bekezdésében meghatározott táblázatnak megfelelően kell lehet lefoglalni.”

4.2 Milyen következménnyel járnak a végrehajtási intézkedések?

A nyilvántartásba bejegyezhető ingatlan vagy egyéb vagyontárgy esetében a végrehajtást kérő fél kérelmére a bíróság elrendelheti a foglalás előzetes bejegyzését a megfelelő állami nyilvántartásba (általában az ingatlan-nyilvántartásba) a későbbi végrehajtás biztosítása érdekében.

Egyéb esetekben az alábbi intézkedések hozhatók:

- készpénz esetében: elkobzás,
- folyószámla esetében: számlazárolási végzés a banknak,
- munkabér esetében: visszatartási végzés a kifizetőnek,
- kamat, bevétel és jövedelem esetében: a kifizető részéről történő levonás, a bíróság által felügyelt kezelés vagy bírósági számlára történő befizetés,
- értékpapírok és pénzügyi eszközök esetében: kamat visszatartása a forrásnál, a tőzsde vagy a másodlagos piaci szabályozó szerv értesítése (amennyiben az értékpapírokat nyilvános piacon jegyzik), valamint a kibocsátó társaság értesítése,
- egyéb ingó javak esetében: elkobzás.

Ezen túlmenően a végrehajtás biztosítása érdekében minden személy, valamint állami és magánszerv köteles együttműködni a végrehajtási intézkedések során (bírság kiszabásának vagy a bírósági határozat semmibevétele megállapításának terhe mellett, ha nem tartják be az előírásokat). Ez azt jelenti, hogy rendelkezésre kell bocsátaniuk a szükséges információkat, meg kell hozniuk az adott biztosítási intézkedéseket, és át kell adniuk a bíróságnak a birtokukban lévő dokumentumokat és adatokat, kivéve azokat, amelyek alapvető jogok védelme miatt vagy kifejezett jogszabályi rendelkezés folytán korlátozás alá esnek.

4.3 Meddig érvényesek ezek az intézkedések?

A végrehajtási intézkedések nem határozott időre szólnak, hanem a végrehajtás befejezéséig érvényben maradnak. A végrehajtást kérő félnek kell minden esetben kérelmeznie a megfelelő végrehajtási intézkedést. Ingóság vagy ingatlan lefoglalása esetében például árverés tartását kell kérelmeznie, és az így befolyt összegből kell a végrehajtást kérő fél részére kifizetést teljesíteni. Egyéb esetekben, például amikor a végrehajtást elrendelő határozat ingatlannak a végrehajtást kérő fél részére történő átadását rendeli el (például kilakoltatás bérleti díj fizetésének elmulasztása esetén), a végrehajtási intézkedés az ingatlan birtokának a végrehajtást kérő fél részére történő visszaadását jelenti azt követően, hogy a szerződést megszegő bérletet kilakoltatták az ingatlanból.

5 Van-e lehetőség az ilyen intézkedést engedélyező határozat elleni fellebbezésre?

Az adós azonban a végrehajtásról történő értesítését követően kifogást terjeszthet elő. Ez adott esetben a kifogás tárgyában folytatott, fent említett eljárás megindításához vezethet. A kifogás alapja lehet anyagi jogi ok vagy eljárási hiba. A kifogás jogalapja a végrehajtandó jogcímtől függ (a polgári perrendtartás 556. és azt követő cikkeiben meghatározottak értelmében, attól függően, hogy bíró vagy az igazságügyi tisztviselő eljárási határozatáról, választottbírói határozatról, közvetítés során létrejött megállapodásról; közlekedési balesettel kapcsolatos büntetőeljárás során elrendelt súlyosabb pénzbüntetést megállapító határozatról; a polgári perrendtartás 517. cikkének 4., 5., 6. és 7. pontjában szereplő jogcímeiről, vagy az 517. cikk (2) bekezdésének 9. pontjában szereplő egyéb végrehajtható okiratról van-e szó. A túlzó követelésen és az eljárási hibán alapuló kifogásokat a polgári perrendtartás 558. és 559. cikke szabályozza). Megjegyzendő, hogy előfordulhat, hogy a bíróság ezen jogalapok közül néhányat hivatalból már vizsgált (például ha a bíróság megállapítja, hogy a hitelesített közokiratok, okiratok vagy tanúsítvány szerinti jogcímben szereplő bármely rendelkezés tisztességtelen, köteles hivatalból eljárni, az ügyben szereplő feleket meghallgatni, majd ezt követően határozatot hozni). A felek fellebbezhetnek az elsőfokú bíróságnak a kifogás jogalapját elbíráló végzése ellen. A fellebbezésről a megfelelő tartományi bíróság dönt.

6 Vonatkoznak-e a végrehajtásra korlátozások, például az adósok védelméhez kapcsolódó korlátok vagy határidők?

A bírósági ítéleten vagy határozaton, az igazságügyi tisztviselő perbeli egyezséget vagy az eljárás során megkötött megállapodást jóváhagyó határozatán, választottbírói határozaton vagy közvetítés során létrejött megállapodáson alapuló végrehajtási intézkedés elévül, ha a megfelelő végrehajtási kérelmet az ítélet vagy határozat jogerőre emelkedésétől számított öt éven belül nem nyújtják be (a polgári perrendtartás 518. cikke).

A (bíró vagy az igazságügyi tisztviselő) eljárási határozatának, a választottbírói határozat vagy a közvetítés során létrejött megállapodás végrehajtásának kezdeményezése előtt várakozási időt is biztosítanak. E határidő célja, hogy az adósnak időt biztosítson a határozat önkéntes teljesítésére, elkerülve ezáltal annak szükségességét, hogy a jogosult hitelező végrehajtás iránti kérelmet nyújtson be. Ennek megfelelően az eljárási határozat, a választottbírói határozat vagy a közvetítés során létrejött megállapodás végrehajtása nem rendelhető el a jogerőre emelkedés napjától vagy attól a naptól számított 20 napon belül, amikor a megállapodást jóváhagyó határozatról vagy a megállapodás aláírásáról értesítették az adóst (a polgári perrendtartás 548. cikke). Végül soron ez a várakozási idő arra szolgál, hogy előmozdítsa az adós önkéntes teljesítését.

Amint az a 4.1. pontban kifejtésre került, az adós védelme érdekében a polgári perrendtartás előírja, hogy bizonyos vagyontárgyak mentesek a végrehajtás alól, valamint hogy a jövedelem, munkabér, javadalmazás vagy nyugdíj összegével arányos mennyiségi korlátokat állapít meg.

Az ingatlanárverésen a legmagasabb ajánlatot tevő személynek a vagyontárgy becsértékével vagy a tartozás összegével arányos legalacsonyabb összeget el kell érni. Az adós védelmére szolgáló korlátozások erősebbek, ha az adós elsődleges lakóhelye kerül árverésre (a polgári perrendtartás 670. és 671. cikke).

A polgári perrendtartás általános szabályként azt is előírja, hogy a főkövetelés után járó kamat és az eljárási költség nem hajtható végre a főkövetelés 30%-át meghaladó részben (a polgári perrendtartás 575. cikke).

Ha az elsődleges lakóhelyet vonják végrehajtás alá, az adóstól követelhető költségek nem haladhatják meg a végrehajtás iránti kérelemben megjelölt összeg 5%-át (a polgári perrendtartás 575. cikke).

Jelzáloggal terhelt ingatlan végrehajtás alá vonásakor, valamint azon adósok esetében, akik szociális és pénzügyi helyzete különösen sérülékeny, az elsődleges lakóhelyről történő kilakoltatást elhalasztják (a polgári perrendtartás 441. cikke).

A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló törvény (*Ley Concursal*) 55-57. cikke szerint a fizetéseképtelenség megállapítása után nem állítható ki egyedi végrehajtást elrendelő határozat, mert – annak érdekében, hogy egyes hitelezők ne kerülhessenek előnyös helyzetbe másokkal szemben – a fizetéseképtelen féllel szembeni végrehajtás elrendelése tekintetében a csődeljárást lefolytató bíró rendelkezik kizárólagos hatáskörrel.

Ez a webhely az [Európa Önökért](#) portál része.

Örömmel vesszük [visszajelzését](#) arról, hogy hasznosnak találta-e az oldalon szereplő információkat.

Last update: 03/02/2025

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.